

1. deň - detstvo - ťažký štart

Rozprávač: Kde bolo, tam bolo v malej talianskej dedinke Becchi žil malý, obyčajný chlapec, ktorý sa volal Janko Bosco. Po smrti otca Františka žil s dvoma bratmi - Jozefom a Antonom, a mamou Margitou. Bolo to v čase veľkej chudoby, keď sa ľudia živili ťažkou prácou na poli. Rodina Boscovcov nebola výnimkou. Zatiaľ, čo bratia v pote tváre, s mozol'ami na rukách pracovali na poli, mama Margita sa starala o domácnosť.

Pole	Dom	Krava - za domom
<u>Janko, Anton a Jozef pracujú na poli (s motykami okopávajú zem).</u> <u>Prichádza podomový predavač náradia (hrable, vidly, motyka...).</u> <u>Dialóg s ním. Ponúka im zbožie, ale oni odmietnu, pretože nemajú peniaze. Predavač odchádza - pracujú ďalej. Dorskacká zajac a začne im obhrýzat' úrodu - zabijú ho motykou.</u>	Mama Margita varí (s varechou mieša v hrnci). Občas odbehne nakrímit' alebo podojit' kravu.	Marta žerie trávku.
Bratia odvečú zajaca do domu.	<u>Bratia prinesú zajaca mame Margite - tá sa poteší. Ale obed už majú uvarený, tak si zajaca odloží na inokedy.</u> <u>Bratia sa usadia za stôl, pomodlia sa a už keď chcú začať jesť, tak im zaklope na dvere chudák, že je hladný. Mama Margita ho s radosťou prijme, ale Anton s Jozefom šomrú, že nemajú čo jesť a ona ešte dáva chudákovi. Anton pomaly chytá nervy. Janko si pri obede vytiahne knihu a Anton to už nevydrží - hneď mu strelí. Janko sa rozplače.</u>	Marta žerie, prechádza sa a robí múúú.

Prázdne.	Jedia ďalej - Janko s plačom odchádza ku krave Marte.	<u>Janko sa vyžaluje krave Marte - aký je ten Anton zlý, že ho bije keď sa učí a číta; že by chcel chodiť do školy. Príde mama Margita a upokojuje Janka. Keď je Janko kľudný, vracajú sa do domu, no v tom začne Marta ostošeť múúkat' - všetci prbehnú k nej. Zistia, že tulák je skrachovaný zverolekár - povie im, že krava Marta dostala pôrodné bolesti a bude rodiť. Nasleduje pôrod teliatka. Po pôrode sa rozlúčia s tulákom a pod'akujú mu - on tiež pod'akuje im.</u>
----------	---	--

Herci odchádzajú zo scény. Janko behá dookola.

Rozprávač: Jedného dňa, ako tak Janko beží z kostola domov, stretáva po ceste staručkého kňaza, ktorý sa mu prihovorí. Tento kňaz sa volal don Calosso.

Janko beží dookola, zastavuje ho don Calosso. Rozpráva sa s ním - Janko mu prerozpráva kázeň a povie mu ako rád by chodil do školy, ale nemôže. Don Calosso mu navrhne, že by chodil do školy k nemu. Janko súhlasí. Don Calosso mu dá za úlohu naučiť sa abecedu.

Rozprávač: Janko sa šťastný vrátil domov, kde ho však čakala hrozná správa. Nie je čo jesť! Preto sa mama Margita vybrala vypýtať si nejaké jedlo od susedov a nechala synov pracovať na poli.

Pole	Dom	Krava - za domom
<u>Anton s Jozefom pracujú, ale Janko sedí a učí sa abecedu. Všimne si ho Anton a zoberie mu knihu, odhodí ju a dá mu do rúk lopatu. Vynadá mu a donúti ho pracovať.</u>	Prázdny, lebo mama Margita pýta jedlo od susedov.	Krava žerie a robí múú.
Bratia sa presnú do domu.	<u>Mama Margita prichádza s prázdnyimi rukami. Sdnú si</u>	Krava žerie a robí múú.

	<p><u>za stol, mama im povie aká je situácia (nemá z čoho variť, zajaca už ziedli) a radia sa o tom, či zabit' tel'a. Anton tvrdí, že nie, lebo je to posledné čo im zostalo, ale mama Margita si presadí, že ho zabijú. Presunú sa za dom.</u></p>	<p><u>Zabíjajú teliatko a presúvajú sa naspäť do domu.</u></p>
Prázdne.	<p><u>Mama Margita prináša večeru - tel'ací biftek. Pomodlia sa a začnú večerať. Janko sa sťažuje mame, že Anton mu zakazuje učiť sa. Dohodnú sa, že polovicu týždňa bude chodiť do školy k don Calossovi a polovicu bude pracovať na poli. Všetci sú spokojní.</u></p>	<p>Krava ostala sama, žerie a robí smutne múú.</p>

Rozprávač: A tak sa Janko dohodol s Antonom tak, že boli obidvaja spokojní - Janko sa mohol učiť a Anton bol rád, že Janko bude pomáhať aj s prácou na poli.
Koniec

Postavy:

- Janko - Kut'o
- Anton - Mat'o
- Jozef - Rado
- Mama Margita - Terka
- Don Calosso - Pat'o
- Predavač -
- Tulák -
- Zajac -
- Tel'a -
- Krava Marta -
- Rozprávač - Monča

2. deň - mladost'

Rozprávač: Po dlhom dni plnom práce na poli a učenia Janko Bosco zaspáva. Sníva sa mu tajuplný sen - asi zjedol niečo zlé na večeru.

Posteľ	Ľavá strana sna (zvery)	Pravá strana sna (Ježiš, Mária)
<u>Janko si ľahne do postele a zaspáva.</u> <u>Zhasnú svetlá - svietia iba na sen.</u>	Čupia tam ľudia.	Je tam veľká krabica, v ktorej sú skrytí Ježiš s Máriou.
Janko sa presunie do ľavej strany sna - sníva sa mu.	<u>Ľudia sa postaví - začnú si nadávať (vypípané). Janko to sleduje.</u> <u>Zvery (ľudia) sa hádajú, schyluje sa k bitke.</u> <u>Nasleduje drsná hudba - začína sa bitka - zvery začnú pogoovať.</u> <u>Janko sa k nim pridáva.</u>	Stále iba krabica.
Prázdna posteľ.	Zvery sa bijú. Zvery sa prestanú biť - tancujú do rytmu pomalej hudby. Janko prechádza do pravej strany sna k Ježišovi.	<u>Z krabice vychádza Ježiš a hovorí „Stop, takto to ďalej nepôjde!“ - hudba sa zmení na pomalú (nejaký slad'ák).</u> <u>Janko (na Ježiša): „Ty čo dávaš! S cudzími sa nebudem baviť. Mama mi to zakázala!“</u> <u>Ježiš: „Pokoj vám!“</u> <u>Janko: „To je čo? Nejaká nová hláška?“</u> <u>Ježiš: „Chcel by som ťa s niekým zoznámiť.“</u> <u>Z krabice vychádza Mária - prechádza k Ježišovi a Jankovi.</u> <u>Rozhovor Márie s Jankom. Najprv Janko nevie kto to je - Ježiš mu vyvetlí, že je to tá, ktorú ho mama naučila pozdravovať 3 krát za deň.</u>

		<u>Podstata celého rozhovoru - nie bitkou, ale láskou si ich získaš. Janko prechádza do ľavej strany sna k zverom.</u>
Pázdna posteľ.	<u>Janko sa pridáva k zverom a tancuje s nimi na slad'ák. Nenápadne sa vráti do postele.</u>	Ježiš s Máriou tam stoja a pozerajú sa s láskou na svoje ovečky.
<u>Zastaví sa hudba - všetci herci zo sna rýchlo odídu preč. Janko sa zobudí a okolo postele stojí mama Margita s bratmi, ktorí naňho ukazujú prstom („Zase si sa na večeri prejedol! To čo si vykrikoval zo sna! Bol si námesačný!...“). Rozhovor s nimi („Budeš vodca zbojníkov. Snom netreba veriť. Budeš kňazom.“)</u>	Zvery sa rýchlo odpracú zo scény.	Ježiš s Máriou odídu zo scény.

Rozprávač: O niekoľko rokov neskôr v Chieri. Janko ide, ako každú nedeľu, na svätú omšu. Po ceste stretáva kamarátov a volá ich, nech idú s ním. Lenže oni majú iný program.

Janko kráča dookola. Stretáva chlapca, ktorého volá na omšu. Ten mu však hovorí, že ide radšej na vystúpenie cirkusanta. Idú ďalej spolu - urobia jedno kolečko (zatiaľ sa pripraví na scénu cirkusant) a prídu na miesto, kde cirkusant robí kúzla s kartami a deti okolo neho sú z toho nadšené. Jankovi sa to ale nepáči, pretože je to v nedeľu, keď by mali byť všetci na omši. Preto vyzve cirkusanta na súboje. Nasledujú súboje:

- Zdvíhanie krabice - Janko ju zdvihne v pohode, cirkusant sa namáha a nakoniec mu padne na hlavu - potom si cirkusant odskočí a vráti sa s obviazanou hlavou
- Chôdza po lane - Janko prejde v pohode, cirkusant spadne a zlomí si ruku - na ďalší súboj príbehne s obviazanou rukou
- Beh - tri kolečká. Po prvom vyjde cirkusant krívajúc, po druhom s barlou a po tretom na vozíčku

Deti, ktoré boli okolo cirkusanta povzbudzujú. Vo všetkých súbojoch sa Janko stavia s cirkusantom o peniaze a Janko všetky peniaze vyhrá. Nakoniec Janko vráti všetky peniaze cirkusantovi s tým, že sa dohodnú, že cirkusant nebude mať svoje predstavenia v nedeľu. Na záver si všetci spolu zaspievajú pesničku od Saleziánov - Da mihi animas.

Postavy:

- Janko - Kut'o
- Ježiš -
- Mária -
- Anton - Ma'to
- Jozef - Rado
- Mama Margita - Terka
- Cirkusant -
- Chlapec, ktorého Janko stretne po ceste na omšu -
- Deti zo sna = deti okolo cirkusanta -
- Rozprávač - Monča

3. deň - hľadanie oratka

Rozprávač: Roky plynuli a z malého Janka Bosca po doštudovaní vyrástol kňaz. Keď už bol Ján Bosco kňazom, začal d'alej rozmýšľať, komu alebo čomu by sa ako kňaz venoval. Ako raz kráčal a rozmýšľal, stretol partiu chlapcov, ktorí sprejovali po stenách. Začal ich pozorovať a vtedy na to prišiel.

Don Bosco sa prechádza a uvidí partiu sprejerov. Zastaví sa a chvíľu ich pozoruje. O chvíľu sa k nim pridáva, vytiahne sprej/fixku a začne popri nich kresliť kríže, alebo znaky saleziánov. Prihovorí sa im a zistí, že sa nudia a nemajú kam ísť preto sprejujú. On im navrhne, že sa budú stretávať a on pre nich vymyslí program. Chlapci to s nadšením prijímú, prestanú sprejovať a odídu.

Rozprávač: Po tejto skúsenosti sa don Boscovi v hlave vyjasnilo. Začal sa venovať opusteným, chudobným a nudiacim sa chlapcom. Začali sa pravidelne stretávať a don Bosco im slúžil omše, vyučoval ich katechizmus a hral sa s nimi. Miesto kde sa stretávali nazval oratórium. Jedného dňa sa don Bosco pripravoval na svätú omšu, keď...

Ľavá strana	Pravá strana
Don Bosco sa oblieka, no zrazu si všimne, čo sa deje na pravej strane.	<u>Kostolník volá chlapca, ktorý sedí v sakristii miništvať. Chlapec nechce ísť, no kostolník ho donúti sa ísť prezliecť. Chlapec ide dozadu sa prezliecť, zatiaľ si kostolník šomre, aká je dnešná mládež lenivá. Vtom sa vráti chlapec, ktorý má všetko zle oblečené. Kostolník mu vynadá a chce zistiť, či sa</u>

	<u>vôbec chlapec vie prežehnať, lenže chlapec ani to nevie - úplne zle sa prežehná. Vtedy sa kostolník nahnevá a začne chlapca biť.</u>
<u>Don Bosco zastaví kostolníka a začne sa so smutným chlapcom rozprávať - zistí, že sa volá Bartolomeo Garelli, že nevie čítať ani písať, naučí ho sa prežehnať. Zavolá Bartolomea do oratika.</u>	Frfl'ajúci kostolník odíde zo scény.

Rozprávač: A takto sa oratórium rozrastalo. Prichádzali noví a noví chlapci, a ich počet sa zväčšoval. Čím ich bolo viac, tým potrebovali viac miesta a boli hlučnejší, čo sa niektorým ľuďom nepáčilo. Preto sa často museli sťahovať z miesta na miesto.

Prídu na scénu, budú si hádzať loptu, občas im padne medzi ľudí - niekto z hl'adiska ich vyhodí. Pôjdu okolo - znova prídu na scénu (nové miesto). Znova sa začnú hrať, behať a hádzať si loptu, no pošliapu kvetiny. Príde nejaká žena, ktorá im vynadá, že jej pošliapali kvetiny/úrodu a vyhodí ich. Znova prejdú dookola a prídu na scénu (nové miesto). Budú spievať pesničky, no v tom príde dedko s paličkou a vynadá im, že robia hluk a vyhodí ich. Prejdú dookola a prídu znova na nové miesto. Budú hrať futbal, keď dohrajú, tak si sadnú a oddychujú, v tom príde žena, ktorá im povie, že sú špinaví a smrdia a ona tu nechce takých ľudí a vyhodí. Don Bosco sedí a nahlas rozmýšľa (chce zavolať mamu Margitu do oratika, lebo chlapci potrebujú vyprat' veci, proste oratko potrebuje ženskú ruku; ďalej bude rozmýšľať, kam by sa mohli teraz presťahovať) Nič ho nenapadá, v tom ide okolo chlapec, ktorý roznáša letáky, na ktorých je ponuka priestorov Pinardiho šopy za dobrú cenu. Presunú sa s chlapcami do Pinardiho šopy a všetci sa tešia, lebo je to dobrý priestor. Hrajú hry a behajú.

Rozprávač: Pinardiho šopy chlapci prerobili na Pinardiho kaplnku a oratórium malo konečne svoje stále miesto.

Don Bosco zastaví chlapcov pri hre a zavolá ich k sebe („Ideme jesť!“), keď pribehnú povie: „Haha dostal som vás, ideme spievať 😊!“ Zaspievajú všetci spolu pesničku Turínskymi ulicami.

Postavy:

- Don Bosco - Kuťo
- Bartolomeo Garelli -
- Chlapci z oratika = sprejeri -
- Kostolník -

- Ľudia, ktorí vynadajú chlapcom a vyhodia ich -
- Chlapec, čo roznáša letáky -
- Rozprávač - Monča

4. deň - oratko a jeho princípy

Rozprávač: Oratko na Valdoccu sa rozrastalo a stále viac potrebovalo ženskú ruku. Preto mama Margita prijala pozvanie od don Bosca a prišla do oratória. Prišla hlavne preto, aby chlapcom nahradila mamu. A bola to naozaj dobrá maminka. Prala, žehlila, varila, upratovala, umývala riad a okrem toho dokázal chlapcov naučiť rôzne zaujímavé veci. Naučila ich:

- , že nič nie je nemožné

Chlapci sedia za stolom pri jedle. Rozprávajú sa pri tom a mama Margita hovorí: „Zavrite už tie ústa a dojedzte tú kašu!“

- logike

„Prečo? Pretože som povedala!“

- vytrvalosti

„Nevstanete od stolu, pokiaľ tú špenátovú kašu nedojete!“

- oceniť odvedenú prácu

Chlapci dojedia, vstanú od stola a idú sa hrať. Mama Margita zatiaľ uprace veci od stola. Chlapci sa naháňajú, až pribehnú k upratanému stolu a začnú sa okolo neho naháňať. Mama Margita povie: „Keď sa chcete pozabíjať, urobte to láskavo vonku! Práve som upratala.“

- ohybnosti

Ako chlapci odchádzajú, jedného zastaví a povie mu: „Pozri sa na tú špinu, čo máš na chrbte!“

Jedného dňa prišiel do oratka nový chlapec. Volal sa Dominik Sávio.

Príde Dominik, pýta sa či tam vymieňajú sväté obrázky, don Bosco mu povie, že to je oratórium a zavolá ho hrať sa s nimi.

Rozprávač: Chlapci ho nemali veľmi radi, pretože nenosil značkové oblečenie aké bolo vtedy v móde.

Chlapci mu neprihrávajú, nevšímajú si ho a ohovávajú ho.

Rozprávač: Postupom času si však začali všimnúť, že je to veľmi dobrý chlapec.

Po dohratí si sadnú k jedlu, lenže jednému chlapcovi nezostane, ale Dominik mu dá svoje jedlo. Chlapci sa čudujú („Prečo to urobil?“).

Rozprávač: V tých časoch vypukla v Taliansku revolúcia. Revolucionári chodili, pálili domy, bili ľudí a vyvolávali nepokoje. Jeden večer sa chystali aj na oratórium na Valdoccu. Keď sa to chlapci dozvedeli, chceli oratko brániť.

Chlapci sa rozostúpia pred oratko, chytia sa za ruky a pripravujú sa na boj proti revolucionárom. Vtom prichádza don Bosco a povie im niečo v zmysle: „Nie bitkou ale láskou.“ Don Bosco odíde a chalani chcú stále bojovať, tak predstúpi pred nich Dominik a presvedčí ich, že to čo povedal don Bosco je správne. Keď prídu revolucionári, tak ich chlapci začnú objímať a oni odídu. Chlapci sa vrátia do oratka a bavia sa, že Dominik je dobrý, aj keď nemá značkové oblečenie - odtrhnú si nalepené značky zo svojho oblečenia. Dominik v kúte klačí a modlí sa.

Rozprávač: Oratórium sa ubránilo revolucionárom bez bitky a odvtedy bol Dominik Sávio pre chlapcov veľkým vzorom. No za pár rokov si ho Boh povolal k sebe. Chlapci si ho uchovali v srdci ako svätca a bol im veľkým príkladom. Neskôr v roku 1854 bol pápežom Píom XII vyhlásený za svätého. Koniec

Postavy:

- Don Bosco - Kut'o
- Mama Margita - Terka
- Dominik Sávio - Dominik
- Chlapci z oratka -
- Revolucionári -
- Rozprávač - Monča

5. deň - do celého sveta

Rozprávač: Turínska revolúcia už síce skončila, ale stále sa našli ľudia, ktorí podozrievali don Bosca, že v oratóriu presadzuje revolucionárske myšlienky. Preto sa niektorí ľudia snažili don Bosca zavraždiť.

Don Bosco sa prechádza po ulici, napadnú ho dvaja zamaskovaní muži, ale pes Sivko na nich skočí, pokúše ich a ochráni don Bosca. Don Bosco kráča ďalej - dozadu.

Rozprávač: Lenže pri náročných situáciách don Bosca sprevádzal a ochraňoval statočný pes Sivko. A okrem neho, don Boscovi pomáhala aj Božia Prozreteľnosť.

Vrah s nožom zaženie don Bosca do kúta, ten tam čupí a vrah naňho mieri nožom. Už ide bodnúť, keď Boh luskné prstami a zastaví čas (zastane hudba aj herci), vymení vrahovi nôž za otvorený banán a spustí čas. Vrah bodne banánom,

z ktorého si don Bosco odkusne. Potom zronený vrah odíde. Don Bosco sa prechádza ďalej dookola, keď zbadá kvetinku. Zohne sa po ňu („Aha, z toho bude dobrý koláč!“) a v tom momente naňho vystrelí vrah z luku, ale minie („Kurník šopa! Netrafil som!“) a odíde.

Rozprávač: Dokonca niektorí vrahovia sa vďaka don Boscovi obrátili.

Don Bosco ide oproti vrahovi a ten sa otočí a odíde preč.

Rozprávač: Po čase už vrahov prestalo zabíjanie don Bosca baviť, lebo pes Sivko a Božia Prozreteľnosť všetky ich útoky odrazili. Don Bosco mohol ďalej pokračovať vo svojom diele. No raz prišiel deň, kedy bolo treba posunúť sa ďalej. Don Bosco si zavolať štyroch chlapcov a prehovoril im do duše.

Don Bosco sa stretáva so štyrmi chlapcami (Jeden z nich Michal Rua), sadajú si za stôl a hovorí: „Počujte - je zlá doba, okolo je veľa gangov. Mali by sme si aj my niečo také založiť. Čo vy na to?“ Jeden chlapec vykrikuje: „Punk's not death!“ Don Bosco: „Ale nie! Teké nie! Založme si rehoľu!“ Chalani: „Noo, to je celkom dobrý nápad.“ Don Bosco „A ako sa budeme volať?“ Nieкто z chalanov: „Donboscoriáni“ Don Bosco: „To neznie dobre.“ Chalani pozerjú okolo seba a uvidia na stene fotku Fera Kuboviča. „To je ten Fero? Fero Saleský?“ Don Bosco „Nie, to je iný svätý - Fero Kubovič. Ale podľa mňa by sme mohli nazvať rehoľu podľa Františka Saleského. Čo takto Saleziáni?“ Chalani: „Super nápad! Aj to dobre znie - že Saleziáni.“ Don Bosco „Dobre, rehoľu máme, už potrebujeme iba nejakých kňazov. Čo keby ste to boli vy? Boli by ste prvými saleziánmi. Hmm?“ Chalani: „Nie, nie, to nie je dobrý nápad!“ Don Bosco: „A to radšej pôjdete do manželstva?“ Chalani: „Aha, no dobre. Budeme prvými saleziánmi. A čo máme preto urobiť?“ Don Bosco: „Chod'te študovať do seminára.“ Chalani: „Okej, tak sa maj don Bosco.“

Rozprávač: A tak sa neuveriteľné stalo skutočnosťou.

Do oratória prichádzajú 4 chalani s kolárikmi, don Bosco ich víta. Pozýva ich na obed. Sedia za stolom, jedia a rozprávajú sa. Chlapci mali nápad, že by išli do celého sveta, kde by zakladali oratóriá a ohlasovali vieru. Don Bosco im to schváli. Chlapci odchádzajú na misie spolu s kravou Martou, ktorá sprevádzala saleziánske dielo odzačiatku. Odchádzajú s mottom „Idem ja! Oratko je tam, kde je don Boscov saleziánsky duch.“ Na záver nejaká emotívna pesnička - lúčenie.

Rozprávač: Michal Rua sa stal neskôr úspešným pokračovateľom don Bosca a saleziáni sa rozširovali do celého sveta. Ďakujeme don Boscovi za to, že tu dnes

môžeme stáť, pretože keby nebolo jeho, neexistuje ani tento kostol, ani oratko ani naše spoločenstvo. Vďaka don Bosco!

Postavy:

- Don Bosco - Kut'o
- Pes Sivko -
- Boh - Paťo
- Maskovaní vrahovia -
- Štyria chlapci (jeden z nich Michal Rua) -
- Pár chlapcov, ktorí sa hrajú v oratku, keď prichádzajú novokňazi -
- Krava Marta -
- Rozprávač - Monča